26-б

Господину министру унутрашњих дела.

Суд општине вароши Београда, ударио је пов помоћ на оне, који имају хладна купатила на реци Сави. Тај пов помоћ општ. суд, назвао је „Кајгарина" и темиља та на чл. 5 неколике своје наредбе о „Кајгарини" од 15 Јуна 1890 год. Бр. 957, па на основу ове своје наредбе решило је: да се од мене, Влајка Димитријевића и Милора Миковића, који имамо купатила на реци Сави, наплати на име „Кајгарине" за наша купатила месечно, сваки од сваког по 10 дин. дневно, почев од 1 Априла до 1 Маја, а од 1 Маја до 1 Октобра ов. год. по 20 дин.

Против ових решења општ. суда и овакве незаконите помоћи, ја сам се жалио управи вар. Београда, по она, у место, да је моје неодложне захтеве купатила ово решење општинског суда и увиђа овај помоћ, који није ни на Законом основан и који је без одобрења законодавне власти ударен на појединце грађане, она својим, решењем од 9 Јуна ов. год. № 10879 одбаци ову молбу, а моју жалбу одбацује као неуместну.

Против ових решења управних жалим се г. министру унутрашњих дела, јер по решењу моме доцније по закону о водама (Збор. закона, уредаба и решења по спорној грађевинској спр. 94), по коме је закону требало ово питање решити, и да по је незаконито.

Управа, да би сама могла одбити моје законите радње општинског суда, позвала се на § 248 гр. зак. и на закон од 21 Окт. 1870 год (збор. XXIII стр. 121), који је данас право општини наметивати кајгарину. Ово позивању управним на поменуте законе горње апсолутно овде нема места, јер је у § 248 гр. зак. прописано, да мало јавно добро не може приватним, дакле узети у својину, а од мене је дакле и написао, да приватним Сави; по наведеном чл. закону о кајгарини и по закону од 12 Окт. 1870 год. (збор. XXIII стр. 76)

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

Кандрнија се налазе на станице, који се на збаралиа Саве и Дунава увозе у Србију или извозе, или пролазе, али се никако не може тврдити Кандрнија и на људе, који долазе у Србију или одлазе, или иду збаром или иду у Кулатина.

Све остало што је наведено у поменутом решењу управином, није довољно ни на каквом доказном основу и остављам на оцену г. министру, јер ми је мишљења, да је изнајмљивање права уређења воде, мимо воде онуде и свакоме је може уређивати, нити очигледно отимати исправан израз, да и она може радити Кулатина.

По доказу о водама и њиховој уређеби а на исто чл. 1 и 3 књиге су предо јавно добро и по чл. 14 истог закона може се свакоме уређивати, а по чл. 15 рег. закона на чаркин се водама могу и грађевине подизати, само што је за ово још изузетно претходно дозволе надлежне општинске власти према чл. 29 истог закона. Реда Саве, на којој налази моје Кулатино, књига је предо и по чл. 3 поменутог закона јавно је добро; па баш је да подизање мога Кулатина управа вароши Београда дала своју дозволу и по чл. 43 истог закона четворица од мене и односну чаркеј, - то ниво, па ни отимања београдска нека управа нити ма коме да наређује, нити сам думан ма шта више чинити, наводећи, што је ово моја радња, на којој чаркан све изреже и уређује и на којој се ни каква друга баш законска стрепи не могу ударити.

С мога мишљења г. министра унутрашњих дела, да укине дело решење управе вар. Београда ако произвољно учинити и да јој протестује, да учини решење отим. суда, који све је отклонило редном најнезаконитијом чаркеом, уредно на ти чаркеом, него грабом.

У складу, да ће г. министар увидети суштинитост ових моје жалбе и донети ми законом задовољења, остајем ти ја поздравом се Фемидина министра унутрашњих дела

25 Јуна 1891/год
Београд

Чиновник
[illegible]

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

ИАБ-А-К2010-1892-371